

УДК 94 (477)

Пиндус О. - ст. гр. СН-12

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ГЕТЬМАНАТ ПАВЛА СКОРОПАДСЬКОГО

Науковий керівник: д.і.н., доцент Криськов А.А.

Pyndus O.

Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University

THE STATE (HETMANAT) OF PAVLO SKOROPADSKY

Supervisor: Doctor of Science (History), assoc. professor Kryskov A.

Ключові слова: державне будівництво, реформи.

Key words: reforms, state building.

Навесні 1918 р. Україна стала ареною складних політичних подій. Реальність поновлення більшовицької експансії, нездатність УЦР опанувати ситуацію, наростаюча загроза перетворення України на німецьке генерал-губернаторство, а насправді в колонію, підштовхнули до консолідації та активізації консервативних сил, лідером яких став почесний отаман Вільного козацтва, генерал Павло Петрович Скоропадський.

29 квітня 1918 р. внаслідок державного перевороту він захопив владу в Україні. Нова держава ґрунтувалася як на республіканських, так і на монархічних засадах. Вся повнота влади зосереджувалася у руках Гетьмана. За формою це була диктаторська влада з атрибутами національної традиції, за політичною суттю - авторитарний режим консервативної частини суспільства без чіткої моделі побудови нової держави.

Гетьман помірними реформами прагнув ліквідувати революційні зміни у земельному питанні, відновити стабільність у суспільстві, але йому протидіяли соціалістичні партії. Україна досягла певних успіхів у галузі науки, освіти та культури. Були створені Українська Академія Наук, університети у Полтаві та Кам'янці-Подільському, 150 українських гімназій. Також вийшло друком кілька мільйонів примірників українських підручників; засновано мережу загальнокультурних закладів та установ (Національний архів, Національну галерею мистецтв, Національний історичний музей тощо).

Усе ще потребувало вирішення земельне питання. 29 квітня 1918 року Гетьман скасував закони Центральної Ради про конфіскацію великих маєтків, але план їхнього викупу та розподілу між селянами було ухвалено лише в листопаді (його так і не вдалося виконати). Для підготовки нового аграрного закону й залагодження конфліктів між землевласниками й селянами було створено губернські й повітові комісії. Невизначеність становища селян та поміщиків викликала невдоволення з обох боків. Крім того, до своїх маєтків поверталися російські поміщики, відбираючи у селян землю з допомогою збройних загонів. Водночас через залежність гетьманської влади від Німеччини та Австро-Угорщини туди вивозилася величезна кількість продовольства.

Сім з половиною місяців існування Української Держави переважна більшість дослідників оцінює як період спокою. Сучасники Павла Скоропадського та історики констатують факт певного економічного піднесення України цього періоду.